

Teza: tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych

Sąd dyscyplinarny winien wnikliwie zbadać czy w danej sprawie zaistniały szczególne okoliczności sprawy, z powodu których należy zastosować środek w postaci tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych, na podstawie art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych. O tymczasowym zawieszeniu może zdecydować szereg czynników takich jak: waga, rodzaj czy skala zarzutów wobec radcy prawnego, które winny być przez sąd dyscyplinarny brane pod uwagę.

Sygn. akt: **WO 130/18**

POSTANOWIENIE

z dnia 11 grudnia 2018 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Wojciech Płóciennik /sprawozdawca/

SWSD Karolina Szał

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2018 r. sprawy radcy prawnego M. G.

na skutek zażaleń radcy prawnego M. G. i jego obrońcy na postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 15 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt: D 76/17 w przedmiocie tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych radcy prawnego, o M. G.

postanawia:

1.

utrzymać w mocy postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 15 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt: D 76/17,

2.

kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałtowanej kwocie 1.200 zł. (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych,

3.

przyznać koszty obrony z urzędu przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym radcy prawnemu K. P. w kwocie 840 zł (słownie złotych: osiemset czterdzieści), które wypłacić przez Krajową Izbę Radców Prawnych

4.

zasądzić od radcy prawnego M. G. na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych kwotę 840 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony z urzędu.

Uzasadnienie

W dniu 15 czerwca 2018 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie wydał postanowienie w którym na podstawie art. 65 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych tymczasowo zawiesił w czynnościach zawodowych radcę prawnego M. G.. W uzasadnieniu postanowienia OSD wskazał, że obwiniony r.pr. M. G. pozostaje pod zarzutem naruszenia art.8,10,11 ust.li2, 12 ust.1, 25 ust. 1, 30 ust. I i 2, 36 ust.li2, 44 ust. 1i2, 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) w zw. z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr.10,poz. 65 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity załącznik do uchwały Nr SNIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.) w zw. z art. 2 i 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2016, poz. 233 z późn. zm.). Zgodnie z przedstawionymi zarzutami obwiniony, dopuścił, się zachowań niegodnych radcy prawnego względem swoich klientów (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. polegających na prowadzeniu czynności prawnych bez wiedzy i zgody klientów w postaci: zawierania w imieniu klientów z kancelarią w której był współnikiem umów o dodatkowe wynagrodzenie, złożeniu oświadczeń w formie aktu notarialnego o poddaniu reprezentowanego klienta egzekucji i wystąpienia o nadanie klauzul wykonalności, złożenia oświadczeń o uznaniu długu w imieniu reprezentowanego klienta i wszczęciu postępowania egzekucyjnego w celu uzyskania korzyści majątkowych dla swojej kancelarii w łącznej kwocie 2360148,61 zł, a następnie wyegzekwowanie z majątku klienta kwoty 1259760,69. Nadto występowaniu przeciwko swoim byłym klientom (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. z powództwem o zapłatę podatku vat i odsetek od ww. kwoty oraz nieprzekazywanie klientom dokumentów dotyczących ww. spraw i składaniu fałszywych zapewnień o braku takich dokumentów.

Jednocześnie OSD wskazał że przeciwko obwinionemu r.pr. M. G.

Prokuratura Okręgowa w Warszawie prowadzi postępowanie karne (sygn. akt PO VI Ds. 172.2016) w którym to na mocy postanowienia z dnia 9 lutego 2018r. r.pr. M. G. pozostaje pod zarz:1tami popełnienie czynów z art.296 § 1,2,3 kk w zw. z art. 12 kk. Przedstawione zarzuty w swej treści wskazują że r.pr. M. G., poprzez działania wskazane powyżej na szkodzę (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., przekroczył swoje uprawnienia jako prokurent samoistny i wyrządził ww. podmiotom szkodę majątkową wielkich rozmiarów w łącznej kwocie 2643749,93 zł.

OSD wskazał że za wydaniem postanowienia o zawieszeniu w czynnościach obwinionego przemawia zabezpieczenie prawidłowości prowadzenia postępowania dyscyplinarnego jak również karnego, dbałość o zaufanie do zawodu radcy prawnego, duże prawdopodobieństwo że obwiniony dopuścił się zarzucanych mu czynów, które to skutkować może pozbawieniem go prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego w przyszłości, nadto zawieszenie wykonywania zawodu służyć będzie zapobieżeniu popełnienia przez obwinionego nowego ciężkiego przewinienie dyscyplinarnego.

Postanowienie OSD zostało zaskarżone przez obrońcę obwinionego M. G., jak również przez samego obwinionego. W zażaleniach skarżący podnoszą tożsamą argumentację w której wskazują, że brak jest podstaw do wydania zaskarżonego postanowienia wobec niespełnienia przesłanki wskazanej w art. 652 ustawy o radcach prawnych tj. szczególnych okoliczności które uzasadniałyby wydanie postanowienia.

Skarżący wskazują, że OSD nie wykazał aby dowody zebrane w niniejszej sprawie wskazywały na duże prawdopodobieństwo, że obwiniony dopuścił się zarzucanych mu czynów jak również aby czyny te miały poważny charakter. Jednocześnie skarżący wskazują, że prowadzone postępowanie dyscyplinarne i karne nie będą miały wpływu na prowadzone przez obwinionego czynności zawodowe, a sam fakt że obwiniony nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów nie może stanowić przesłanki do zawieszenia go w czynnościach zawodowych.

Sąd zważył co następuje.

Zażalenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że Sąd dokonując oceny niniejszej sprawy kieruje się całokształtem okoliczności sprawy, które winny stanowić podstawę wydania postanowienia o zawieszenia w czynnościach zawodowych radcy prawnego. W niniejszej sprawie wskazać należy, że ocena winna być dokonana przez przyzmat art. 652 ustawy o radcach prawnych, który jednoznacznie określa, że wydanie postanowienia może mieć miejsce jedynie w przypadku gdy w stosunku do radcy prawnego toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne jak również stwierdzeniu, że w sprawie wystąpiły szczególne okoliczności które dają podstawę do wydania takiego postanowienia.

W niniejszej s., prawie bezsporne jest, że spełniona została pierwsza z przesłanek, gdyż w stosunku do obwinionego r.pr. M. G. toczy się zarówno postępowanie dyscyplinarne jak i karne.

Odnosząc się do drugiej przesłanki wskazać należy, że sąd dyscyplinarny, winien wnikliwie zbadać czy w danej sprawie zaistniały szczególne okoliczności sprawy, z powodu których należy zastosować środek w postaci tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych. Podkreślić należy, że o tymczasowym zawieszeniu może zdecydować szereg czynników takich jak: waga, rodzaj czy skala zarzutów wobec radcy prawnego, które winny być przez Sąd Dyscyplinarny brane pod uwagę.

Odnosząc się do niniejszej sprawy, jak również argumentacji wskazanej w zażaleniach wskazać należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy stanowi o dużym prawdopodobieństwie, iż obwiniony dopuścił się zarzucanych mu czynów. Powyższe potwierdzają dokumenty zebrane w sprawie jak również zeznania pokrzywdzonych. Na obecnym etapie postępowania brak jest dowodów które podważyłyby wersję przedstawioną przez pokrzywdzone spółki. Przesłuchany w charakterze obwinionego r.pr. M. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił złożenia wyjaśnień, natomiast przesłuchany w charakterze obwinionego r.pr. P. Ż. wskazał że nie był bezpośrednim świadkiem ustaleń prowadzonych między obwinionym a pokrzywdzonymi.

Wskazać należy, że działanie obwinionego stanowi jak słusznie wskazał w uzasadnieniu OSD naruszenie podstawowej zasady wykonywania zawodu radcy prawnego jakim jest zaufanie, którym klient obdarza radcę prawnego. W niniejszej sprawie pokrzywdzone spółki powierzyły wielomilionowy majątek obwinionemu działając w pełnym zaufaniu, że majątek ten jest ze względu na pełniony przez obwinionego zawód zaufania publicznego w pełni bezpieczny. Obwiniony natomiast swym działaniem spowodował sytuację w której poprzez zawarcie szeregu czynności prawnych ze swoim wspólnikiem doprowadził do postępowania egzekucyjnego przeciwko podmiotom które reprezentował i do uszczuplenia majątku tych spółek. Czynności te, jak wskazują dowody zebrane na obecnym etapie postępowania były poza wiedzą pokrzywdzonych, celowo przez obwinionego ukrywane. Jednocześnie po ujawnieniu dokumentów stanowiących podstawę wierzytelności obwinionego w stosunku do pokrzywdzonych spółek i zakwestionowaniu długu przez pokrzywdzonych, obwiniony nie wstrzymał się z dochodzeniem należności a wprost przeciwnie wystąpił o kolejne kwoty wynikające z odsetek i podatku vat. W niniejszej sprawie podkreślić należy, że obwiniony otrzymywał wynagrodzenie od pokrzywdzonych spółek, a pomimo to wystąpił przeciwko nim próbując wyegzekwować kwotę łączną ponad 2,5 mln. zł, która to wartość stanowi, że stawiane obwinionemu zarzuty karne dotyczą wyrządzenia pokrzywdzonym szkody wielkich rozmiarów.

Wskazać również należy, że działania opisane w zarzutach zarówno dyscyplinarnych jak i karnych wskazują, że obwiniony działał w sposób zaplanowany i metodyczny, wykorzystując swoją wiedzę prawniczą w taki sposób aby podmioty które reprezentował nie mogły zapobiec prowadzonym czynnościom egzekucyjnym.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że zarzuty stawiane obwinionemu w zakresie ich wagi i rodzaju mają bardzo poważny charakter i rzutują na sytuację zawodową obwinionego. Zdaniem Sądu charakter czynów dyscyplinarnych i karnych zarzucanych r.pr. M. G., stanowi że obecnie obwiniony nie daje gwarancji, iż będzie wykonywał zawód radcy prawnego zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego. Jednocześnie podmioty którym obwiniony mógłby świadczyć pomoc prawną jako radca prawny nie będą mogły do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, działać w pełnym zaufaniu do obwinionego.

Tym samym stwierdzić należy, że okoliczności niniejszej sprawy wyczerpują dyspozycję art. 652 ustawy o radcach prawnych a postanowienie o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych obwinionego r.pr. M. G. jest słuszne.